

helyére kerül, ha a kultúra irányítói tudják, hogy a nemzeti hagyományt erősíteni kell. A civilizáció ellen is lehet védekezni. Létezik valami olyan is, amit szellemi árvízvédelemnek nevezhetünk.

K: Hogyan alkalmazzák Erdélyben a Kodály-módszert?

V: Sehogy. A japánok, az angolok jobban átveszik, hiszen a sajátjukat tanulják meg így könnyebben. Érdekes, hogy a japánoknál nagyon hamar elterjedt a táncház-mozgálon is.

K: Véleménye szerint folklorizmusnak van-e lehetősége a mai magyar irodalomban?

V: A költészet különféle korszakaiban a népművészet jelenléte kitapintható, Balassitól Nagy Lászlóig. És biztos vagyok benne, hogy, ha más formában is, de ezután is így lesz. Petőfi népies versei csattanóra végződnek, egy lélektani helyzetet verselt meg a népdal ütemére. József Attila a kornak megfelelő képzeteket szabáditotta rá a formára. Juhász Ferenc néhány versében megtartja a népdalformát, de saját áradásával tölti meg, ami megmarad a vers szövetében, alkatában. Lehet, hogy husz év múlva újra éled az a balladai hang, ami Aranynál is fölbukkant. De a balladának egészen más természete hadd majd, mert ez a hatás kimeríthetetlen, akár a nyelv. Elképzelhető, hogy a most divatos szabadvers-típus újra a fegyelmezettebb mederbe kerül, és visszatérhetnek a népművészet különböző hangjai.

Erdélyi Eszter

+ + +

HIREK---HIREK+++HIREK---HIREK+++HIREK---HIREK+++HIREK---HIREK

1984 március 8-án összegyűlt a Bölcsészkar egy maroknyi hallgatója, hogy megvitassa a bölcsészettudományi képzés távlati fejlesztésének koncepcióját, mely az ún. "kék füzet"-nek, az egész felsőoktatás fejlesztése tervének már a lebontott változata. A vitát a kári KISZ-bizottság és a kári, egyetemi tanács tag hallgatók szervezték. A vitaindítót Galamb György tartotta.

A hozzászólások, a vita általában konkrét kérdésekkel foglalkozott. Többen érintették az alapképzés jellegének kérdését. Ebben a periódusban az alapozó, módszertani tárgyak művelését tartanak fontosnak, ill. ekkor kellene elsajátítani az olyan módszereket /cédulázás, a jegyzetelés technikája, a katalógusok használata/, melyek hozzátartoznak a további tanulmányok mindennapjaihoz.

Felmerült az a kérdés is, mi a szerepe ennek az összejövételnek a koncepció további sorsában, mit tehet a kári Tanács, hol futnak össze a különféle vélemények. Talán meglepetésként érte a jelenlevőket, hogy mennyire korlátozottak a lehetőségeink. Egyébként a kári Tanács is csak véleményezhette a javaslatot.

Kevesebb szó esett a reform anyagi feltételeiről. Abban azonban megegyeztünk, hogy nem lehet azokat figyelmen kívül hagyni. Tettük ezt Szajbely Mihály megjegyzése után, aki a "Jánbor szándék" példájával bizonyította, mi a sorsa az olyan tervezetnek, mely a mostani szűkös helyzetet véve alapul olyan változtatásokra koncentrál, melyek nem igényelnek különösebb anyagi befektetést.

A tervezet állást foglalt az egyszakosság mellett, kivéve a nyelvszakokat, ahol a képzés kétszakos maradna. A jelenlevők egyetértettek az egy-ill. másfélszakosság bevezetésével, de elvetette a nyelvszakosok kötelező kétszakosságát, tekintettel az elképzelés homályosságára és a nyelvszakosok magas terhelésére. Helyeslással találkozott a jelenlevők egyikének föl-

szakra történő szétválasztására.

Fölvetődött, hogy miért nem hív meg az egyetemen nagyobb számban tudományos kutatókat előadások tartására, és hogy lehetővé kellene tenni a hallgatói csoportok számára "külső" előadók meghívását.

Hiányzott az anyagból az egyetemen és a főiskola egybenövésének ütemezése és a konkrét javaslat a vidéki egyetemen "periférikus" helyzetének föl-számolására.

A tervezettel összefüggésben szóba került az oktatók vélelményezésének rendszere is. Sokak szerint nem szabad lemondani róla, annak ellenére, hogy nem vált rögtön, a bevezetése után az oktatók minősítésének, jutalmazásának egyik szempontjává. Az Angol Tanszéken egyébként egy újfajta, tesztszerű vélelményezési formával kísérleteznek.

A tervezet egészéről elmondható, hogy igen változó színvonalu: jó javaslatok és csak ötletszerű, tapogatózó elképzelések változtatják egymást benne. Elég nehéz lesz a kar vezetőinek megtenni a korszerűsítés következő lépését: a tervezet alapján, szűkös anyagi helyzetben készíteni el a helyi fejlesztés tervét, melynek határideje ez év vége.

Németh Mária

□ A Kari Tanács március 1-i tanácskozásán fontos személyi kérdésekkel foglalkozott. A kar dékánja, Serfőző Lajos már tavalyi megválasztásakor jelezte, hogy csak egy évig kívánja posztját betölteni. Ezért a Kari Tanács Mikola Tibort javasolta dékánnak. Az ő megüresedett helyére /oktatási dékánhelyettes/ pedig Szalanin Editet javasolták. A tudományos dékánhelyettes posztjára Anderle Ádánöt jelölték, de a szavazás nem hozta meg a Kari Tanács által akkor szükségesnek hitt minősített többséget. Az Elnöki Tanács pár nappal azelőtt hatályba lépett rendelete értelmében azonban egyetemesen elfogadta a /Magyar Közlöny, 1984. 9. sz./ a dékánhelyettesek rektori kinevezése előtt elegendő a Kari Tanács vélelményének "meghallgatása" /nem világos, mit fed ez a kifejezés/; Anderle Ádán ennek ellenére - értesülésünk szerint - visszalépett jelölésétől.

A Kari Tanács az Idegennyelvi Tanszékcsoport élére Csuri Károlyt, a Pedagógiai-pszichológiai Tanszékcsoport élére Ágoston Györgyöt, a Klasszika-filológiai Tanszékcsoport élére Szádeczky-Kardoss Samut, a Történelmi Tanszékcsoportéra Makk Ferencet, a Magyar nyelvi és irodalmi Tanszékcsoportéra pedig Róna-Tas Andrást javasolta. Az Egyetemi Tanács március 8-i ülésén az összes jelölést jóváhagyta.

A Kari és az Egyetemi Tanács a következő javaslatokat tette a miniszternek a tanszékvezetőkre vonatkozóan: Összehasonlító Irodalomtudományi Tanszék: Kányó Zoltán; Német Tanszék: Salyánsi Miklós; 2. sz. Irodalomtörténeti Tanszék: Grezsa Ferenc /eddig a JGYTF-en /oktatott/; Olasz Tanszék: Szabó Győző /eddig az ELTE-n és a padovai egyetemen /oktatott/; Finnugor Tanszék: Mikola Tibor; Angol Tanszék: Rozsnyai Bálint; Történelmi Segédtudományi Tanszék: Makk Ferenc; Altajisztika Tanszék: Róna-Tas András.

Sipos Katalin

□ Az Elnöki Tanács módosította a felsőoktatási intézményekről szóló 1962-es törvényerejű rendeletét. Ennek értelmében: A rektorhelyetteseket a miniszter bizza meg az Egyetemi Tanács "meghallgatásával". /Eddig az Egyetemi Tanács választotta minősített többséggel./ A dékánhelyetteseket a rektor bizza meg, ~~ezelőtt~~ ~~hitt~~ "meg kell hallgatni" a Kari Tanácsot. /Eddig: a Kari Tanács választotta minősített többséggel, a rektor jóváhagyta. A tanszék- és tanszékcsoportvezetőkre a Kari Tanács tagjai és a miniszter tehet javaslatot, melyről az Egyetemi és a Kari Tanács "véleményt nyilvánít", s ~~végül az utóbbi figyelembevételével a miniszter adja a meghívást. /Eddig:~~